

1 Siirtymäprosessin pääpiirteet ja niiden alueiden yksilöinti, joihin siirtymä vaikuttaa kielteisimmin jäsenvaltiossa

1.1 LUONNOS ODOTETUSTA PROSESSISTA, JOLLA PYRITÄÄN SAAVUTTAMAAN VUOTTA 2030 KOSKEVAT UNIONIN ENERGIA- JA ILMASTOTAVOITTEET JA SIIRTYMÄÄN ILMASTONEUTRAALIIN TALOUTEEN VUOTEEN 2050 MENNESSÄ

Pääministeri Sanna Marinin hallituksen ohjelmaan (10.12.2019) on kirjattu: "Hallitus toimii tavalla, jonka seurauksena Suomi on hiilineutraali vuonna 2035 ja hiilnegatiivinen nopeasti sen jälkeen. Tämä tehdään nopeuttamalla päästövähennystoimia ja vahvistamalla hiilinieluja." Hallitusohjelma on sisällytetty Suomen yhdistettyyn ja kansalliseen energia- ja ilmastosuunnitelmaan, joka toimitettiin Euroopan komissiolle (EY) joulukuussa 2019 energiaunionin hallinnasta ja ilmastotoimista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/2019 vaatimusten perusteella.

Kansallinen energia- ja ilmastostrategia vuoteen 2030 sekä keskipitkän aikavälin ilmastopoliittikan suunnitelma vuoteen 2030 ohjaavat Suomen siirtymistä kohti ilmastoneutraaliutta. Suomen tavoitteena on nostaa uusiutuvan energian osuus vähintään 51 prosenttiin energian kokonaiskulutuksesta ja 30 prosenttiin tieliikenteen käyttämän energian loppukulutuksesta. Energiatehokkuuden osalta tavoitteena on pitää energian loppukulutus enintään tasolla 290 TWh. Strategian valmistelussa otetaan huomioon komissiolta kesällä 2021 tulevat Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa ('Green Deal') koskevaan tiedonantoon liittyvät säädösehdotukset vuoden 2030 tavoitteiden tiukentamisesta sekä eri ministeriöissä tehtävä sektorikohtainen selvitys: Toimialojen vähähiilisyystiekartat, Rakentamisen hiilijalanjälkityö, Fossiilittoman liikenteen tiekartta.

Kansallinen uudistettu ilmastolaki hyväksyttiin 1.7.2022. Sen keskeiset tavoitteet ovat seuraavat:

- Ihmisen toiminnasta aiheutuvat kasvihuonepäästöt -60 % 2030, -80 % 2040 ja 90–95 % 2050
- Ilmastoneutraali (päästöt ja nielut yhtä suuret) 2035 ja, että poistumat kasvavat ja päästöt vähenevät edelleen myös sen jälkeen.

Osaksi uudistetun ilmastolain mukaista suunnittelujärjestelmää tulee maankäyttösektorin ilmastosuunnitelman, jonka päämääränä on kestävä kehityksen tavoitteiden mukaisesti edistää maankäytön, metsätalouden ja maatalouden päästöjen vähentämistä, nielujen aikaansaamien poistumien vahvistamista sekä sopeutumista ilmastomuutokseen. Maankäyttösektorin ilmastosuunnitelma edistää osaltaan kansallisen hiilineutraaliustavoitteen saavuttamista vuoteen 2035 mennessä sekä EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamista.

Hallitus ei ole päättänyt tai linjannut turpeen käytöstä vuoden 2030 jälkeiselle ajalle.

Luonnos Suomen uudeksi kansalliseksi ilmasto- ja energiastrategiaksi julkaistiin keväällä 2022. Strategiassa tähdätään ilmaston hiilineutraalisuuden saavuttamiseen vuoteen 2035 mennessä. Julkinen kuuleminen strategiasta päättyi 15. toukokuuta

2022. Strategia sisältää skenaarioita Suomen tulevaksi energijärjestelmäksi. Niin kutsutussa perusskenaariossa uusiutuvan energian tuotanto kasvaisi 140 terawattitunnista 190 terawattitunnista vuoteen 2035 mennessä.

Puupohjaiset polttoaineet, tuulivoima ja lämpöpumput ovat pääasialliset lähteet ja välineet uusiutuvan energian lisätuotannolle. Kysynnän kasvu perustuu markkinaolosuhteista riippuvaan kysyntään. Edellä mainitut lähteet ovat kaikkein kilpailukykyisimpiä Suomessa fossiilisiin polttoaineisiin nähden.

Puupohjaisten polttoaineiden päälähteet ovat metsäteollisuuden sivuvirrat ja metsätaloussektorin jätteet. Selluloosan tuotannon odotetaan nousevan, joka johtaa bioenergiatuotannon kasvuun.

Suomessa metsiä hoidetaan niin, että metsäkatoa ei tapahdu. Suomi toimeenpanee REDII direktiivin ml. kestävyys kriteerin soveltaminen biomassan käytölle. Suomessa sovelletaan myös ei-merkittävää haittaa periaatetta ao. EU-ohjelmissa ml. RRF-rahoitus. Kansalliset investointituet ohjataan kestävien uusiutuvien liikennepolttoaineiden pääasiassa liikenteen kestävän biopolttoaineiden ja biokaasun tuotantoon.

Tuulivoiman tuotantokapasiteetti on Suomessa nopeassa kasvussa. Tuotantokapasiteetin odotetaan nousevan kuluvaan vuonna yli 5 000 megawattiin. Tuulivoiman tuotanto on hyvin kilpailukykyistä eikä investointeihin käytetä julkista tukea. Alueellisesti on kuitenkin huomioitava puolustusvoimien antamat rajoitteet tuulivoiman rakentamiselle erityisesti Venäjän rajan läheisyydessä ja osin muillakin alueilla.

Lämpöpumppujen käyttö lisääntyy Suomessa nopeasti. Lämpöpumpuilla tuotetaan uusiutuvaa energiaa, kuten geoenergiaa. Niillä myös otetaan talteen jäte-energiaa. Kansallisesti on käytössä investointitukea esim. jätelämpö ja geoenergia projekteihin, joissa kehitetään ei-polttoon perustuvia teknologisia ratkaisuja.

Suomen osalta JTF-erityistavoitteena on vähintään puolittaa turpeen energiakäyttö vuoteen 2030 mennessä. EU:n maaraportissa Suomelle (2020) todetaan, että Suomi on pitkälti saavuttamassa vuoden 2020 ilmastotavoitteensa, mutta hiilineutraaliustavoitteen saavuttaminen vuoteen 2035 mennessä edellyttää kunnianhimoisia uusia toimenpiteitä. Raportin mukaan turpeen käytön vaiheittainen lopettaminen voisi edistää huomattavasti Suomen tavoitetta saavuttaa hiilineutraalius vuoteen 2035 mennessä.

Raportin mukaan toimiala on arvioinut, että turvetuotannon välitön työllisyysvaikutus vuonna 2018 oli 2 300 henkilötyövuotta, ja kun epäsuora vaikutus otetaan huomioon, määrä kasvaa 4 200 henkilötyövuoteen. Raportissa todetaan, että jos turvetuotanto lopetettaisiin asteittain, työttömyysriski kohdistuisi pääasiassa työntekijöihin alan välittömästi tarjoamissa työpaikoissa. Vaarassa saattavat olla myös jotkin välilliset työpaikat, koska talouden toimeliaisuus vähenee turvetuotantoalueilla. Tämä edellyttää alueellisen talouden monipuolistamista siten, että varmistetaan alueen houkuttelevuus tulevien investointien kannalta sekä asianomaisten työntekijöiden uudelleen koulutus ja täydennyskoulutus.

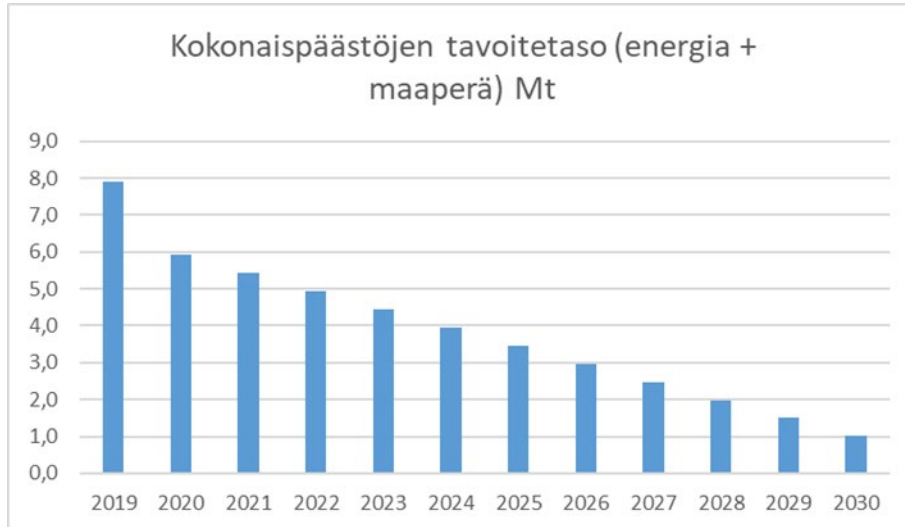
Turpeesta ja turpeen roolista energiapolitiikassa ml. alueellisuus.

Turvetta käytetään energiaksi sekä muun muassa kasvualustoissa ja eläinten kuivikkeena. Turpeesta valmistetaan myös esimerkiksi aktiivihiltä. Turpeen

energiakäyttö Suomessa oli vuonna 2020 noin 42 489 TJ (11,8 TWh), eli noin 3,3 % kokonaisenergiankäytöstä. Suomessa turpeella tuotetaan sähköä ja lämpöä yhdyskuntien ja teollisuuden tarpeisiin.

Turpeen energiakäytön odotetaan laskevan vuoden 2019 TWh tasosta 15,7 vuoden 2030 tasoon 2,0. Vastaavasti kokonaispäästöt vähenevät vuoden 2019 Mt-tasosta 7,9 vuoden 2030 tasoon 1,0, kuten alla olevasta kuvasta ilmenee.

Suomessa turpeen käyttöä on edistetty fossiilisia polttoaineita alemmalla lämmityskäytön valmisteverokannalla. Turpeen alempi vero on lisännyt turpeen käyttöä erityisesti suhteessa kivihiileen. Päästöoikeuden korkean hinnan vuoksi turvetta puolestaan korvautuu uusiutuvilla puuperäisillä polttoaineilla. Turvetta voi varastoida pitkäaikaisesti. Suomessa on erillinen lainsäädäntö polttoturpeen turvavarastoinnista.

Turve on energiantuotannossa paikallinen resurssi, ja sen energiakäyttö keskittyy samoihin maakuntiin kuin sen tuotanto. Koska maakaasuverkko ei pääsääntöisesti ulotu turvetta tuottaviin maakuntiin, ja koska maakaasun käyttö ei ole taloudellisesti kannattavaa suhteessa puupolttoaineisiin, ei turve korvautu Suomessa maakaasulla.

Erityisesti turvetta merkittävästi tuottavissa maakunnissa sähkön ja lämmöntuotanto perustuu monipolttoainekattiloihin, joissa voidaan hyödyntää eri polttoaineita. Tämä mahdollistaa turpeen melko nopean korvautumisen muilla vaihtoehdoilla, mikäli tämä on taloudellisesti perusteltua. Se voi johtaa nopeisiin työpaikkamenetyksiin turvesektorilla.

1.2 YKSILÖIDÄÄN ALUEET, JOIHIN VAIKUTUSTEN ODOTETAAN KOHDISTUVAN KIELTEISIMMIN, JA PERUSTELLAAN TÄMÄ ARVIOILLA TALOUDELLISISTA JA TYÖLLISYYSVAIKUTUKSISTA 1.1 KOHDASSA ESITETYN LUONNOKSEN PERUSTEELLA

Turvetoimialan vaikutuksia Suomen kansantalouteen sekä maa- ja seutukuntien aluetalouteen on selvitetty Pellervon taloustutkimus PTT:n hankkeessa, joka julkaistiin keväällä 2021. Selvitys koski turvetoimialaa kokonaisuutena.

Vuonna 2019 turvetoimialan liikevaihto koko maassa oli 455 miljoonaa euroa ja työllisyys 1 400 henkilötyövuotta. Turvetoimialan tuotannon bruttoarvo oli kuitenkin liikevaihtoa suurempi, noin 500 miljoonaa euroa, josta toimialan oma jalostusarvo oli noin 126 miljoonaa euroa.

Turvetoimialalla todettiin kuitenkin myös sen suoria vaikutuksia laajemmat vaikutukset alueen talouteen. Panos-tuotostaulujen perusteella turvetoimialan tuottamasta arvosta noin 40 prosenttia muodostuu turvetoimialalla, reilut 30 prosenttia muilla toimialoilla, reilut 20 prosenttia tulee tuonnista ja veroista tuli vajaan viisi prosenttia.

Tuotantoketjun kotimaisesta työllisyydestä tuli noin 55 prosenttia turvetoimialalta, loput muilta toimialoilta, kuten koneiden ja laitteiden korjauksesta ja kuljetuksesta. Turvetoimialan tuotantoketju työllisti siis noin 1,8 kertaa toimialan oman työllisyyden verran. Tällöin vuoden 2019 turvetoimialan 1 404 henkilötyövuotta tarkoittivat koko tuotantoketjussa noin 2 500 henkilötyövuotta. Vuoden aikana työllisten määrä tuotantoketjussa oli kuitenkin selvästi suurempi, sillä iso osa varsinkin turpeen noston työllisistä oli kausityöntekijöitä.

Koska turve on energiantuotannossa paikallinen resurssi, tulee sen tuotannon vähenemisen työpaikkamenetykset korostumaan nimenomaan kunta- ja seutukuntatasolla. Lisäksi tulevat laajemmat haittavaikutukset, kun turvealan työpaikkojen poistuminen vähentää kysyntää myös alueen palveluille ja heikentää julkisten palveluiden rahoituspohjaa sekä ennen kaikkea heikentää alueen elinvoimaa, kun nuorten käytännössä ainoat työnsaantimahdollisuudet lähes häviävät.

Suomi on ehdottanut komissiolle JTF-tukialueen laajentamista kuudella maakunnalla ja Pirkanmaan neljällä kunnalla komission ehdotuksesta. Komissio ehdotti Suomelle maaraportissa 2020 tukialueeksi Itä- ja Pohjois-Suomen seitsemää maakuntaa.

Suomi on ehdottanut seuraavien maakuntien ja kuntien sisällyttämistä rahaston tukialueeseen:

- Etelä-Pohjanmaan, Satakunnan ja Keski-Suomen maakunnat niiden vahvan turvetuotannon perusteella;
- Kymenlaakson ja Etelä-Karjalan maakunnat niiden heikon resilienssikyvyn ja merkittävän turvetuotannon vuoksi;
- Pohjanmaan maakunta sen turpeesta riippuvien kasvi- ja eläintuotannon sekä kuljetus- ja koneyrityksien työpaikkojen menetyksen uhan vuoksi. Lisäksi Pohjanmaalla turpeen merkittävänä käyttäjänä merkittävä toiminnallinen yhteys naapurimaakuntien turvetuotantoalueisiin (Keski-Pohjanmaan, Etelä-Pohjanmaa ja Satakunta);
- Parkano, Kihniö, Virrat ja Punkalaidun Pirkanmaan maakunnasta turvetuotannosta hyvin riippuvaisina yksittäisinä kuntina. Näillä kunnilla on myös

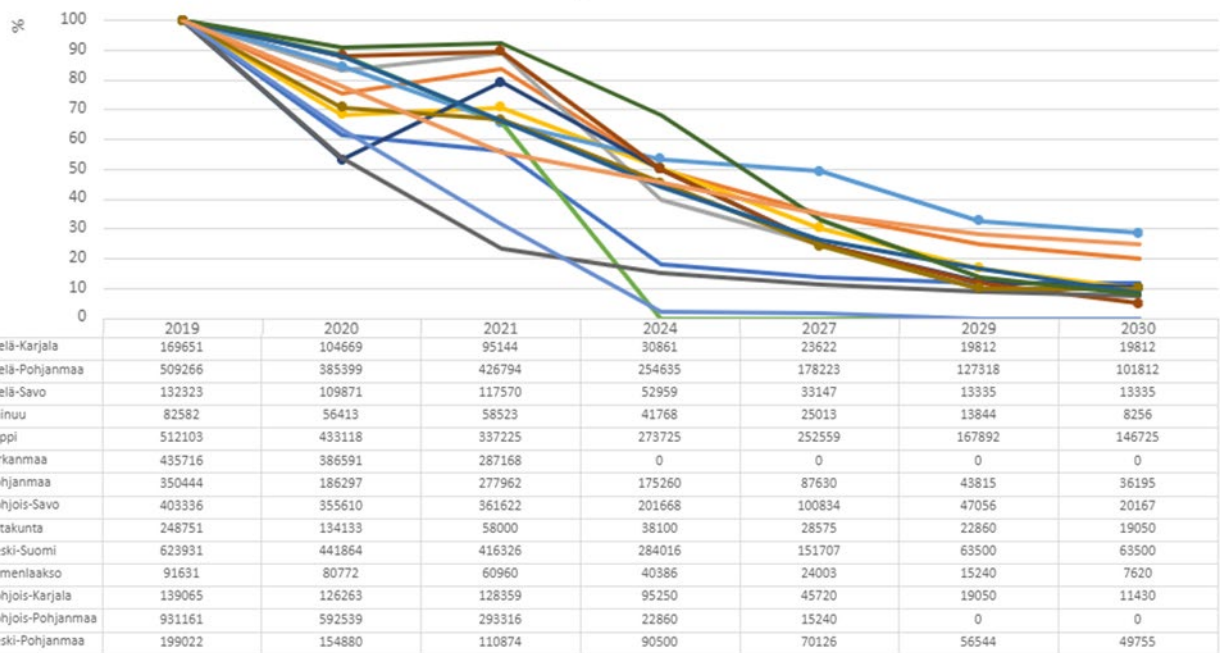
vahva yhteys naapurimaakuntien (Etelä-Pohjanmaa ja Satakunta) turvetuotantoalueisiin.

Laajennusehdotuksen tarkemmat perustelut alueittain esitetään luvussa 2.1.

Suomessa turpeen energiatuotantoa on lähes kaikissa maakunnissa. Turvetuotannon merkitys korostuu maakunnissa erityisesti paikallisesti seutukunta- ja kuntatasoilla. Turvetuotantoalueet sijoittuvat pääosin harvaan asutuille alueille, joilla työvoiman kysyntä on muuten erittäin vähäistä. Siten siirtyminen turpeesta hiilineutraaliin energiantuotantoon vaikuttaa erittäin haitallisesti kaikkien 14 maakunnan turvetuotantoalueisiin.

Kuten alla olevasta kuviosta voidaan havaita, turpeen energiakäytöstä aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöt vähenevät JTF-maakunnissa vuodesta 2019 vuoteen 2030 vähintään 70 %. Edellä mainitut päästöt vähenevät yhteensä 4 301 000 tCO₂ kyseisenä ajanjaksona. Tämä on 89 % vuoden 2019 lähtötasosta 4 829 000 tCO₂. Kun hallitusohjelman sitoumus on pienentää turpeen energiakäyttöä vähintään 50 %, on kyseessä käytännössä todella huomattava hallituksen sitoumuksen nopeuttaminen ja vahventaminen.

Turpeen energiakäytön kasvihuonekaasupäästöjen kehitys vuodesta 2019 vuoteen 2030, % ja tCO₂/a

Lisäksi JTF-toimin ennallistetaan turvetuotantoalueita, jonka ansiosta tuotantoalueiden päästöt vähenevät ja ennallistetut alueet muuttuvat hiilinieluksi. Samalla luonnon monimuotoisuus paranee ja haitalliset vesistövalumat vähenevät ennallistetuilla alueilla merkittävästi. JTF-toimin on tavoitteena ennallistaa yhteensä 13 300 hehtaaria turvealueita, jolla vähennetään päästöjä yhteensä 218 500 tCO₂.

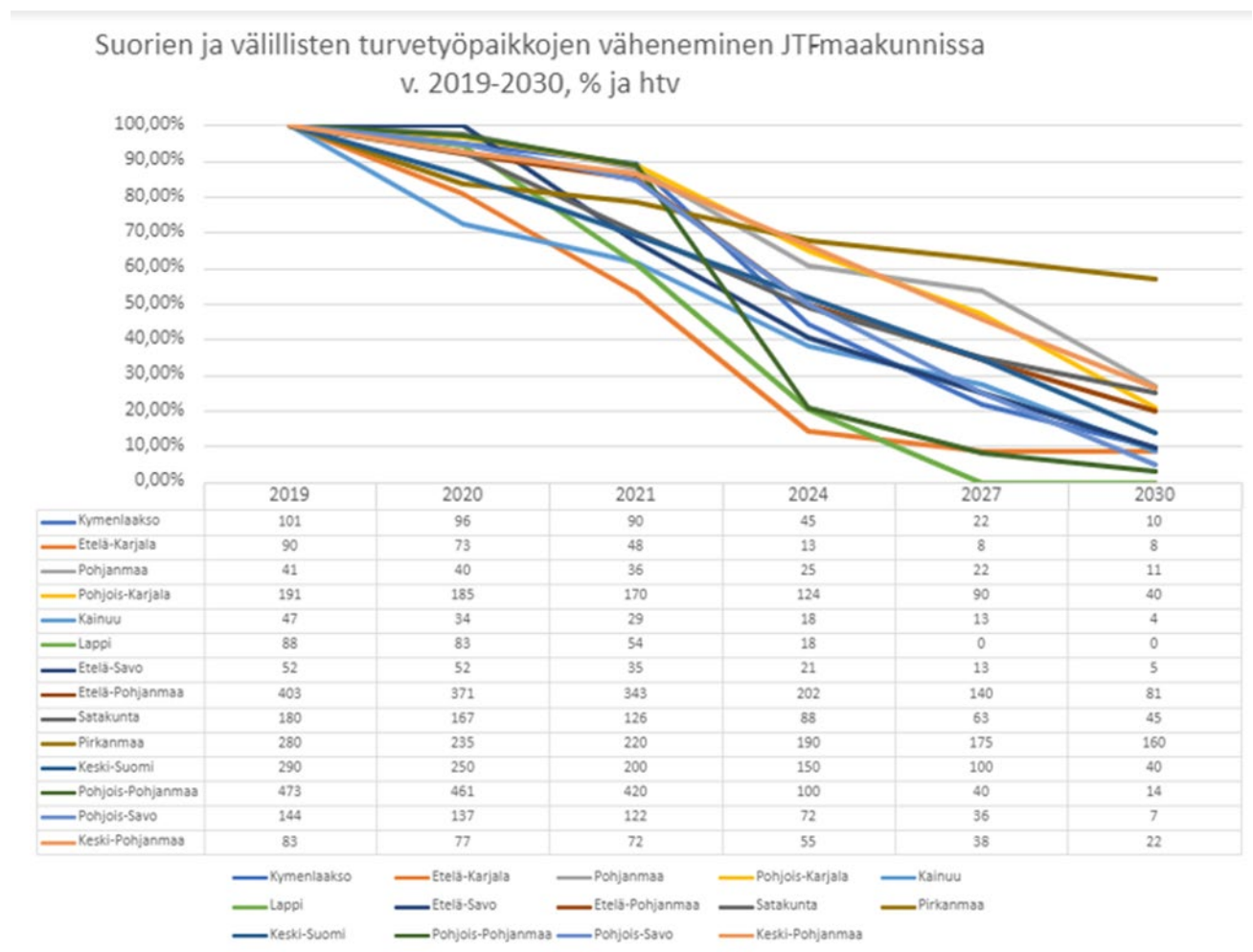
JTF-maakunnissa on asetettu kunnianhimoisia tavoitteita hiilineutraalisuuteen pääsemiseksi. On myös laadittu tiekarttoja toimenpiteiden kartoittamiseksi. Osin on

myös asetettu tavoitteita ja tehty linjauksia vuoden 2030 jälkeiselle ajalle. Myös ilmasto- ja energiastrategioita päivitetään parhaillaan esim. vuosien 2035, 2040 ja 2050 tavoitevuosien osalta. JTF-maakunnat vievät samalla käytäntöön uuden ilmastolain päästövähennystavoitteita vuosille 2035, 2040 ja 2050 sekä tavoitteita hiilinielujen vahvistamisesta.

Myös komission maaraportissa esittämät investointitarpeet ovat yhteisiä kaikille 14 alueelle. Niiden toteuttaminen on välttämätöntä alueiden elinvoimaisuuden turvaamiseksi tilanteessa, joissa alueilta puuttuvat omat resurssit väistämättömien haittavaikutuksien vastaamisessa.

Seuraavassa kuvassa ja taulukossa esitetään kaikkien 14 alueiden odotettu suorien ja välillisten työpaikkojen väheneminen prosentuaalisesti ja henkilötyövuosina vuoteen 2030 saakka:

Kuten kuvasta havaitaan, lähes kaikilla alueilla turvetyöpaikkojen alenema on vähintään 70 prosenttia vuodesta 2019 vuoteen 2030. Taulukon mukaan hallitusohjelman tavoite turpeen energiakäytön puolittumisesta toteutuu useimmilla alueilla jo vuoteen 2024 mennessä, kun PTT:n mallinnuksessa turpeen käytön puolittuessa välittömien ja välillisten työllisten määrä pienenee 45 prosentilla.

Suomen ehdottama aluelaajennus ei vaaranna riittävän tuki-intensiteetin turvaamista.

Laajennus huomioiden tuki-intensiteetti olisi noin 170 € per asukas, joka on edelleen noin kolmanneksen enemmän kuin komission maaraportissa ehdottaman mukainen 129,1 € per asukas. Tätä selittää tietenkin myöhemmin päätetty JTF kokonaisvarojen lisäys EU-tasolla.

2 Siirtymään liittyvien haasteiden arviointi kunkin yksilöidyn alueen osalta

2.1 ILMASTONEUTRAALIIN UNIONIN TALOUTEEN VUOTEEN 2050 MENNESSÄ SIIRTUMISESTÄ AIHEUTUVIEN TALOUDELLISTEN, YHTEISKUNNALLISTEN JA ALUEELLISTEN VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

TURPEEN TUOTANNON JA KÄYTÖN YHTEISKUNNALLISET JA TALOUDELLISET VAIKUTUKSET

Pohjanmaan turvetuotannon bruttoarvo oli Pellervon taloustutkimuksen (PTT) selvityksen mukaan vuonna 2019 17,5 milj. euroa ja jalostusarvo 1,6 milj. euroa. Turvetuotannon suorat työllisyysvaikutukset olivat saman selvityksen mukaan 23 htv ja koko tuotantoketjun osalta yhteensä 41 htv. Pohjanmaa on kuitenkin huomattavasti kokoaan suurempi turpeen käyttäjä Suomessa. Pohjanmaalla käytettiin turvetta energiaksi vuonna 2019 yli 2 TWh vuodessa (n. 14 % Suomen käytöstä) ja kuiviketurpeen käyttö oli puolestaan noin 250 000 kuutiota (n. 17 % Suomen käytöstä). Pohjanmaan väkiluvun ollessa vuoden 2020 lopussa 3,1 % Suomen kokonaisväestöstä. Turvetuotannon liitännäisaloilla, kuten logistiikka- ja kuljetuspalveluissa sekä kasvi- ja eläintuotannossa, uhattuja työpaikkoja arvioidaan Pohjanmaalla olevan yhteensä noin 500 htv. Suurin osa uhatuista työpaikoista sijaitsee maaseutualueilla, joissa korvaavia työpaikkoja on heikommin saatavilla.

Pohjanmaalla oikeudenmukaisessa siirtymässä *turvetuotanto* on taantuva ala ja *energiantuotanto*, *logistiikka- ja kuljetuspalvelut* sekä *kasvi- ja eläintuotanto* ovat murroksessa olevia aloja, joiden on muutettava toimintaansa tai prosessejaan turpeen saatavuuden heiketessä.

Turvetuotanto

Pohjanmaan soista oli vuonna 2019 ympäristönsuojelun Vahti-tietojärjestelmän mukaan luvitettu turvetuotantoon yhteensä 790 ha. Turvetuotantoalueet sijaitsevat eri puolilla maakuntaa. Merkittävä osa turvesoista on suurten alueellisten energiantuotantoyritysten omistuksessa. Turvetuotannon arvioidaan Pohjanmaalla vähenevän merkittävästi ennen vuotta 2030, joten sitä on pidettävä taantuvana alana Pohjanmaan JTF-suunnitelmassa. Menetettyjen työpaikkojen määräksi koko tuotantoketjun osalta arvioidaan 30 htv.

Energiantuotanto

Energiantuotannon osalta turpeen käyttö kohdentuu Pohjanmaalla erityisesti kahteen suureen voimalaitokseen: Alholmens Kraft Pietarsaaren kaupungissa ja Vaskiluodon Voima Vaasan kaupungissa. Alholmens Kraft tuottaa kaukolämpöä Pietarsaaren asukkaille sekä prosessihöyryä ja -lämpöä UPM:n Pietarsaaren tehtaille. Vaasassa toimiva Vaskiluodon voimalaitos tuottaa puolestaan 60 % Vaasan kaupungin kaukolämmöstä. Näissä voimalaitoksissa turpeen osuus polttoainetarpeesta on vaihdellut 10–45 % välillä. Maakunnassa on myös noin 60 kpl pienempiä kunnallisia lämpölaitoksia, jotka käyttävät energiaturvetta polttoaineena.

Turvetta olisi mahdollista korvata puulla, mutta kotimaisen energiapuun saatavuus ei ole yhtä vakaata. Pohjanmaan alueelta saatava metsähakkeen käyttö vastaa jo nyt vuositasolla kutakuinkin sen potentiaalia, joten kestävä metsänhoidon periaatteet eivät mahdollista hakkeen osuuden merkittävää kasvattamista ja sitä täytyisi arvioida do no significant harm (DNSH) -periaatteen mukaisesti. Puun rinnalle tarvitaan lähellä tuotettuja, taloudellisesti kannattavia ilmastoviisaita ratkaisuja varmistamaan polttoaineen saatavuus ja energiateho erityisesti huippukulutusjaksoina. Voima- ja lämpölaitosten lisäksi energiaturvetta käytetään maakunnan kansallisesti merkittävässä kasvihuonekeskittymässä kasvihuoneiden lämmittämiseen. Kasvihuoneiden vuosittainen energiaturpeen käyttömäärä on noin 100 000 m³, mikä on lähes 50 % niiden energian tarpeesta. Turvetuotannosta irtautuminen asettaa Pohjanmaan kasvihuoneviljelyn haasteelliseen tilanteeseen. Kasvihuonealalla on löydettävä taloudellinen vaihtoehto öljylle ja turpeelle polttoaineina sekä parannettava kestävästi tuotetun vihreän sähkön saatavuutta.

Suupohjan rannikkoseudun, jonka muodostavat Kaskisten, Kristiinankaupungin ja Närpiön kaupungit, aluetalous on voimakkaasti riippuvainen kasvihuonealasta. Kasvihuoneviljelyn keskittyminen alueelle on tuonut mukanaan runsaasti oheispalveluita, kuten lajittelu-, pakkaus-, kuljetus- ja myyntiyrityksiä, teknistä huoltoa ja neuvontatoimintaa. Pohjanmaan kasvihuoneiden tuotteita viedään kaikkialle Suomeen. Närpiössä tuotetaan 60 % Suomen tomaateista ja 50 % kurkuista. Pohjanmaalla työskentelee yhteensä noin 1 500 henkilöä kasvihuoneiden työntekijöinä tai arvoketjussa. Elinkeinon voimakas taantuminen johtaisikin alueen ostovoiman heikkenemiseen, konkurssien lisääntymiseen ja leikkauksiin myös muilla aloilla. Noin viidenneksen kasvihuonealan työpaikoista arvioidaan olevan maakunnassa uhattuna eli yhteensä noin 300 htv.

Merkittävä osa (yli 80 %) kasvihuonealan työntekijöistä on taustaltaan alhaisen koulutustason omaavia työperusteisia maahanmuuttajia tai pakolaisia. Heistä suurin osa on saapunut Pohjanmaalle joko Aasiasta tai Euroopasta (esim. Thaimaasta, Ukrainasta ja Serbiasta). Reilut 60 % alkutuotannossa työskentelevistä ulkomaankansalaisista on miehiä ja 2/3 heistä on iältään 25–44 vuotta. Kasvihuonealan taantumisen seurauksena nämä työntekijät olisivat vaarassa syrjäytyä. Suomessa työ- ja elinkeinoministeriö vastaa maahanmuuttajien kotouttamisesta ja työllistymisen edistämisestä. Kotoutumisen edistämistä koskevan lain (1386/2010) mukaan kotoutumista tuetaan erilaisilla palveluilla, joiden tuottamisesta vastaavat erityisesti kunta ja valtion työ- ja elinkeinohallinto. Myös oppilaitokset ja kolmas sektori järjestävät monipuolista, kotoutumista tukevaa toimintaa. Pohjanmaalla toimii lisäksi kolme matalan kynnyksen ohjaus- ja neuvontapalvelua (Welcome Office), jotka antavat tietoa työhön ja työperusteiseen maahanmuuttoon liittyvistä säännöistä ja asioista. Kasvihuoneala on myös merkittävä nuorten työllistäjä, joten alan taantuma heikentäisi myös Pohjanmaan nuorisotyöttömyyslukuja ja lisääisi syrjäytymisvaaraa.

3.2 SEURANTA JA ARVIOINTI

MYR seuraa ja arvioi ohjelman toimeenpanoa ja raportoi EU:n alue- ja rakennepolitiikan ohjelman toteutumisesta hallintoviranomaiselle ja esittää sille tarvittaessa ohjelmaa koskevia muutostarpeita. Ohjelman toteutumistilannetta seurataan ohjelmalle asetetuilla tulos- ja tuotosindikaattoreilla.

MYR-sihteeristö hoitaa maakunnan yhteistyöryhmän valmistelu-, esittely- ja täytäntöönpanotehtäviä. Sihteeristön tehtävänä on seurata toimeenpanoa ja ohjelmalle asetettujen tavoitteiden toteutumistilannetta ja raportoida niistä yhteistyöryhmälle sekä tehdä itsearviointia toimeenpanosta ja toteumatilanteesta.

Hanketason tulos- ja tuotoskohtaista toteumaa seurataan välittävän viranomaisen toimesta sekä hankkeille asetettavissa ohjausryhmissä. Alla on seurattavat alueelliset (RC) tuotos- ja tulosindikaattorit tavoitetasoineen.

Tunnus	Tuotosindikaattori	Mittayksikkö	Välitavoite (2024)	Tavoite (2029)
RCO01	Tuetut yritykset	kpl	21	90
RCO02	Avustuksilla tuetut yritykset	kpl	14	63
RCO04	De minimis-tukea saaneet yritykset	kpl	7	27
RCO05	Tuetut uudet yritykset	kpl	5	25
RCO07	Yhteisiin tutkimushankkeisiin osallistuvat tutkimusorganisaatiot	kpl	2	6
RCO10	Yritykset yhteistyössä tutkimuslaitosten kanssa	kpl	61	259
RCO38	Turvetuotannosta poistuvien, ennallistamisen tai jälkikäytön kohteena olevien soiden pinta-ala	ha	16	80

Tunnus	Tulosindikaattori	Mittayksikkö	Perustaso tai viitearvo	Tavoite (2029)
RCR01	Tuettuihin yksiköihin luodut työpaikat	kpl	0	170
RCR03	Tuote- tai prosessi-innovaatioita tekevät pk-yritykset	kpl	0	40
RCR19	Yritykset, joilla on suurempi liikevaihto	kpl	0	36

3.3 KOORDINOINTI- JA SEURANTAELIN/-ELIMET

Pohjanmaan liitto vastaa EU:n alue- ja rakennepolitiikan ohjelman ja rahoitussuunnitelman alueellisesta valmistelusta maakunnassa.

MYR vastaa rahastojen välisestä yhteensovittamisesta, edesauttaa aluekehittämisen kannalta merkittävien hankekokonaisuuksien valmistelua ja toteutusta. Se hyväksyy alueelliset rahoitussuunnitelmat ja rahoituksen painopisteet. MYR raportoi EU:n alue- ja rakennepolitiikan ohjelman toteutumisesta hallintoviranomaiselle ja esittää sille ohjelmaa koskevia muutostarpeita sekä tiedottaa ohjelman toimeenpanosta.

MYR-sihteeristö hoitaa valmistelu-, esittely- ja täytäntöönpanotehtäviä. Sihteeristö seuraa ja yhteen-sovittaa valmisteluvaiheessa maakunnassa rahoitettaviksi ehdotettuja hankkeita ja raportoida niistä yhteistyöryhmälle.

Välittävinä toimieliminä toimivat Pohjanmaan liitto ja Keski-Suomen ELY. Niiden tehtävät ja toimivalta on määritelty aluekehityslainsäädännössä. TJTP:n toimeenpano ja rahoitus toteutetaan osana EU:n alue- ja rakennepolitiikan ohjelman toimeenpanoa ja se huomioidaan välittävien viranomaisten hallinto- ja valvontajärjestelmän kuvauksissa. Toimeenpanossa hyödynnetään EURA2021-tietojärjestelmää.

4 Ohjelmakohtaiset tuotos- ja tulosindikaattorit

Suunnitelman interventiologiikka edellyttää ohjelmakohtaisia indikaattoreita, koska yhteiset indikaattorit eivät tarjoa riittävän kohdennettuja mittareita kaikkien toimintatyypeillä tavoiteltavien tuloksien mittaamiseen. Ohjelmakohtaisia kansallisia (NR) indikaattoreita ovat:

NR01 Verkostojen ja innovaatioekosysteemien kehittämät innovaatiot, tuotteet ja palvelut

- Sovelletaan erityisesti toimintatyyppien: "Elinkeinoelämälähtöinen innovaatiotoiminta ja TKI-yhteistyö; yritysten ja tutkimuksen yhteishankkeet" ja "Uudet innovaatiot turpeen korvaamiseksi ja turpeen uudet innovatiiviset käyttömuodot" kohdalla

NR03 Pk-yritykset, jotka aloittavat uuden liiketoiminnan

- Sovelletaan erityisesti toimintatyyppien: "Pk-yritysten kasvu, kansainvälistyminen ja innovointivalmiudet (ml. liiketoiminta- ja markkinointiosaaminen), toimintaa uudistavat ja tuottavuutta lisäävät investoinnit sekä tuotteiden, palveluiden ja tuotantomenetelmien kehittäminen" ja " Elinkeinoelämälähtöinen innovaatiotoiminta ja TKI-yhteistyö; yritysten ja tutkimuksen yhteishankkeet" kohdalla

NR09 Pk-yritykset, jotka aloittavat energiatehokkuuteen tai uusiutuvan energian ratkaisuihin perustuvaa uutta liiketoimintaa

- Sovelletaan erityisesti toimintatyyppien "Uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden uudet ratkaisut ja TKI" kohdalla.

Taulukkoihin 2 ja 3 on koottu kaikki Pohjanmaan JTF-suunnitelman toimenpiteiden seurannassa käytettävät tuotos- ja tulosindikaattorit tavoitelukuineen.

Taulukko 2. Tuotosindikaattorit

Tunnus	Tuotosindikaattori	Mittayksikkö	Välitavoite (2024)	Tavoite (2029)
RCO01	Tuetut yritykset	kpl	21	90
RCO02	Avustuksilla tuetut yritykset	kpl	14	63
RCO04	De minimis-tukea saaneet yritykset	kpl	7	27
RCO05	Tuetut uudet yritykset	kpl	5	25
RCO07	Yhteisiin tutkimushankkeisiin osallistuvat tutkimusorganisaatiot	kpl	2	6
RCO10	Yritykset yhteistyössä tutkimuslaitosten kanssa	kpl	61	259
RCO38	Turvetuotannosta poistuvien, ennallistamisen tai jälkikäytön kohteena olevien soiden pinta-ala	ha	16	80
EECO07	18–29-vuotiaat nuoret	hlö	5	25
Erityistavoite: Antaa alueille ja ihmisille mahdollisuus käsitellä niitä sosiaalisia, työllisyyteen liittyviä, taloudellisia ja ympäristöön liittyviä vaikutuksia, joita on pyrkimyksellä saavuttaa vuotta 2030 koskeva unionin energia- ja ilmastotavoite ja unionin siirtymisellä ilmastoneutraaliin talouteen vuoteen 2050 mennessä Pariisin sopimuksen mukaisesti.				

Taulukko 3.Tulosindikaattori

Tunnus	Tulosindikaattori	Mittayksikkö	Perustaso tai viitearvo	Viitevuosi	Tavoite (2029)	Tietolähde	Huomautukset
RCR01	Tuettuihin yksiköihin luodut työpaikat	kpl	0		170		
RCR03	Tuote- tai prosessi-innovaatioita tekevät pk-yritykset	kpl	0		40		
RCR19	Yritykset, joilla on suurempi liikevaihto	kpl	0		36		
NR01	Verkostojen ja innovaatioekosysteemien kehittämät innovaatiot, tuotteet ja palvelut	kpl	0		85		
NR03	Pk-yritykset, jotka aloittavat uuden liiketoiminnan	kpl	0		32		
NR09	Pk-yritykset, jotka aloittavat energiatehokkuuteen tai uusiutuvan energian ratkaisuihin perustuvaa uutta liiketoimintaa	kpl	0		28		
CR03	Osallistujat, jotka saavat ammattipätevyyden jättäessään toimen	hlö	0		20		
Erityistavoite: Antaa alueille ja ihmisille mahdollisuus käsitellä niitä sosiaalisia, työllisyyteen liittyviä, taloudellisia ja ympäristöön liittyviä vaikutuksia, joita on pyrkimyksellä saavuttaa vuotta 2030 koskeva unionin energia- ja ilmastotavoite ja unionin siirtymisellä ilmastoneutraaliin talouteen vuoteen 2050 mennessä Pariisin sopimuksen mukaisesti.							

Österbottens förbund
Pohjanmaan liitto

Sandögatan 6 B - Hietasaarenkatu 6 B
PB - PL 174, 65101 Vasa - Vaasa

www.obotnia.fi
info@obotnia.fi